

Žaloba podaná 25. novembra 2008 – Komisia Európskych spoločností/Francúzska republika

(Vec C-512/08)

(2009/C 44/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: G. Rozet a E. Traversa, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Francúzska republika si tým,
    - že podľa článku R-332-4 Code de la sécurité sociale (zákon o sociálnom zabezpečení) podmieňuje náhradu výdavkov na zdravotnícke výkony, ktoré sú dostupné v lekárskej ordinácii a ktoré vyžadujú použitie značného materiálneho vybavenia uvedeného v článku R-712-2 II Code de la santé publique (zákon o verejnom zdravotníctve), vydaním predchádzajúceho povolenia,
    - že ani v článku R-332-4, ani v inom ustanovení francúzskeho práva nestanovuje možnosť priznať pacientovi poistenému vo francúzskom systéme sociálneho zabezpečenia dodatočnú náhradu za podmienok stanovených v bode 53 rozsudku z 12. júla 2001, Vanbraekel a i. (C-368/98),
- nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 Zmluvy ES,
- zaviazať Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody.

Svojím prvým žalobným dôvodom Komisia spochybňuje potrebu predchádzajúceho povolenia pre možnosť získania náhrady určitej nie nemocničnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej v inom členskom štáte. Hoci totiž táto požiadavka môže byť odôvodnená, pokiaľ ide o zdravotnícke výkony poskytnuté v nemocničnom zariadení, potrebou zabezpečiť tak dostatočný a trvalý prístup k vyváženej ponuke kvalitnej nemocničnej starostlivosti, ako aj udržanie tým vyvolaných výdavkov v rozumných medziach, je zrejme neprimeraná, pokiaľ ide o zdravotnícke výkony poskytnuté mimo nemocničných zariadení. Na obmedzenie prípadného finančného vplyvu zrušenia predchádzajúceho povolenia možno použiť niekoľko nástrojov, ako je možnosť členských štátov určiť rozsah náhrady z nemocničného poistenia, ktorá patrí poistencom, alebo vnútroštátne podmienky poskytovania výkonov, pokiaľ nie sú diskriminačné ani nepredstavujú prekážku voľného pohybu osôb.

Svojím druhým žalobným dôvodom Komisia vytýka, že vo francúzskom práve chýba ustanovenie umožňujúce priznať pacientovi, ktorý je poistencom v systéme francúzskeho sociálneho zabezpečenia, dodatočnú náhradu za podmienok stanovených v bode 53 rozsudku z 12. júla 2001, Vanbraekel a i. (C-368/98), teda náhradu zodpovedajúcu rozdielu v porovnaní so sumou, na ktorú by mal nárok, pokiaľ by mu bola nemocničná starostlivosť poskytnutá v jeho vlastnom členskom štáte. Pacienti poistení v uvedenom systéme sociálneho zabezpečenia v dôsledku toho nemôžu v úplnom rozsahu využívať práva, ktoré sú im priznané v zmysle výkladu článku 49 ES Súdnym dvorom.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Holandsko) 26. novembra 2008 – Prokuratúra/Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

(Vec C-515/08)

(2009/C 44/49)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Prokuratúra

Žalovaní: Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, spoločnosť Termiso Lda

Prejudiciálna otázka

Sú ustanovenia článku 8 zákona z 5. marca 2002 a článkov 3, 4 a 5 kráľovského dekrétu z 29. marca 2002 (vykonávajúce nariadenie) v rozpore s článkami 49 ES a 50 ES tým, že ukládajú cudzím zamestnávateľom, ktorí chcú vyslať pracovníkov, povinnosť vopred doručiť vyhlásenie o vyslaní Dienst Toezicht op de Sociale Wetten (dozornému orgánu na dodržiavanie predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia), ako aj povinnosť mať k dispozícii dokumenty porovnateľné s belgickými individuálnymi účtami alebo belgickým vyúčtovaním miezd, čím by sa mohlo brániť alebo sťažiť prístup na belgický pracovný trh?